

“Cultuur van het leven? Wat is dat?”

or Hanna-Barbara Gerl-Falkovitz

Wij leven allemaal. Maar vanwaar komt dit leven? Zijn het misschien de ouders, zijn het de voorouders die net dit kind gewild en in hun voorstellingen zo “gemaakt” hebben? Natuurlijk geven de ouders het kind lichamelijke en geestelijke gaven mee, maar zeker niet doelgericht en bewust. Deze eenvoudige gedachte wordt hierdoor duidelijk: ook ouders moeten hun kind eerst als een onbekende leren kennen. Sterker nog: ook het kind zelf moet zich later in een rijpingsproces leren aanvaarden. Het moet zijn grenzen en zijn onvermogen evengoed leren kennen als zijn mogelijkheden en kunnen.

“Cultuur van het leven” betekent: zijn leven als een geschenk beleven. Beter gezegd: als gave van een bovennatuurlijk leven. “Cultuur van het leven” wil ook zeggen: anderen dit geschenk gunnen. En wel vanaf het begin tot het levenseinde. Onder het mom van het vrijwillig afstand nemen, worden oude mensen in de “vrijwillige” dood geduwd. Onder het mom zelf te mogen kiezen, worden vrouwen aangezet hun eigen ongebooren kind te laten doden. Onder het mom van de bevrijding van de vrouw, worden vaders van hun kinderen gescheiden, zonder ooit gehoord te worden.

“Cultuur van het leven” betekent: leven mogen verder geven, kinderen mogen verwelkomen op deze aarde, ondanks alle weerstand. Het betekent moeders en vaders steunen en uiteindelijk ook graag grootouders worden.

“Cultuur van het leven” betekent: mogen sterven, wanneer de tijd er is, en de eigen dood als overgang naar een nieuw, eeuwig leven te beschouwen. Het betekent de hiermee verbonden pijn van het loslaten door te mogen komen met de hulp van anderen en het eigen lichamelijk verval niet beschaamd te moeten wegsteken. Ons allen is de zorg voor de anderen opgedragen.

Zulke woorden hebben slechts betekenis omdat wij ons leven aan een hoger Leven danken. De Europese cultuur heeft lange tijd vanuit deze ervaring gedacht. Het wordt tijd om ons terug open te stellen voor de horizon van die “cultuur van het leven”.

Leestips:

- H.-B. Gerl-Falkovitz, *Eros - Glück - Tod, und andere Versuche im christlichen Denken*, Gräfelting (Resch Verlag) 2001.
- Eberhard Schockenhoff, *Ethik des Lebens*, Freiburg (Herder) 2001.
- Robert Spaemann, *Personen. Versuche über den Unterschied zwischen 'etwas' und 'jemand'*, Stuttgart (Klett-Cotta) 2. Aufl. 1998.
- Encyclieken "Veritatis Splendor", 1993, en „*Evangelium Vitae*“, 1995.